

fusione  
sanguinis.

arbusto, priusquam vel pungatur, vel cortex detra-  
hatur. Ita nunc Christus fudit sanguinem toto cor-  
pore; effusus postea totum, flagris concisus, cla-  
vis, ferroque perfossus, et spinis punctus. Quare  
cogitandum est, in haec agonia, per vehementissi-  
mam singulorum cruciatuum apprehensionem, pas-  
sum fuisse Dominum omnes simul dolores, quos  
postea tortores intulerunt cruciatione corporis. Vide  
caritatem!

Delor de  
peccatis  
nostris.

Voluit etiam representare nobis immensum dolo-  
rem, quem concipiebat ob peccata nostra, et Dei  
offensas; ut satis ei non esset lacrymis eas deflere:  
sed ad eluendas sanguine opus fore. Representavit  
etiam in seipso passiones, quas corpus ejus mysti-  
cum subire debebat: et ita quodammodo, cum sin-  
gulis martyribus, et confessoribus patiebatur. Quan-  
to decet magis, ut ego ipsius Christi tormenta pro  
me obita intumescam, et meo sanguine demerear?

Sensit  
passiones  
eius to-  
rum.

Tandem considera, quam, ex isto sudore et ago-  
nia, manserit debilitatus; nullo interim adhibito  
levamento, nullam sudoris abstersione.

PUNCTUM III.

Lue. 22.  
46.

Tertio surgit ab oratione: *Et cum... venisset ad  
discipulos suos, invenit eos dormientes pro tristitia.*  
Alacer surgit, ad configendum cum morte. Haec  
fortitudo est fructus orationis. Non coarguit disci-  
pulos, sed indulget: *Dormite jam, et requiescite;*

vel indicat rem jam peractam, propter quam eos  
vigilare jusserat. Monet tamen evigilare ob praesens  
periculum; quando moniti, ut orarent cum ipso,  
non fecerunt: *Sufficit... Surgite eamus; ecce qui me  
tradet prope est;* non ille dormit sicut vos. Pudetiam  
de oscitantia mea in Dei servitio, praeter inimicorum  
Christi vigilantia ad eum offendendum.

MEDITATIO XXIII.

*Applicatio sensuum interiorum circa  
effusionem sanguinis Christi.*

MEDITATIO XXIV.

*Osculum Judae et praecedentia compre-  
hensionem Christi.*

PUNCTUM I.

JUDAS, unus ex duodecim, *dux eorum qui com-  
prehenderunt Jesum factus est.* Venit ad locum, quem  
sciebat *Christum*, orationis causa, frequentare. Pro  
tesserat dat comprehensoribus osculum, alioqui pacis  
signum; atque audacter *accedens ad eum ait: Ave, rab-  
bi; et osculatus est eum:* Atque hoc fecit totum, ut vile  
pretium venditionis reportet. In quale profundum praec-  
cipitat hominem cupiditas! et quale Dei judicium,  
permittentis in suo discipulo talem lapsum! Salutari  
ego timore concutiar; et deprecabor a Deo similem

Act. 1. 16.  
Jude  
proditoris  
nequitia.

Marc. 14.  
45.

cæcitatē : *Nequando dicat inimicus : prævalui adversus eum.*

Ps. 12. 5.

Christi  
cautitas  
erga Ju-  
dam.

Deinde, consideretur, quemadmodum Christus excipiat Judam, summâ caritate, et mansuetudine. Non abnuit osculum. Quidni confidam, quamvis peccator, ad eum accedere indulgentiæ causâ, quando non rejicit proditorem?

Matt. 26.  
50.

Imò compellat amicum : *Amice, ad quid venisti?*

Quærit, dissimulans pravam illius intentionem. Appellatione autem *amici*, revocat ipsi in mentem, quòd pro tali habitus fuerit à se : *Jam non dicam vos servos ; vos autem dixi amicos ;* quòdque habere etiam in posterum paratus sit, modò perfidus ipse velit. O mansuetudo!

Joan. 15.  
15.

Judam  
corripit.  
Luc. 22.  
48.

Objectat nihilominus proditori crimen ; sed benevolentissimè : *Juda, osculo Filium hominis tradis? Tradis, et osculo tradis venenum melle admiscens. O Juda! Blanda appellatio. Filium hominis? Contemptum se sic nominat. Quòd si tantum crimen, prodere Filium hominis ; quantum erit, quòd Filium Dei tradis? Neque sic emollitur.*

### PUNCTUM II.

Ostendit  
potentiam  
suam.

Christus verbo prosternit comprehensores. Voluit documentum dare suæ potentix ; et quòd nihil contra eum possent, nisi quantum ille ipsis permetteret.

Joan. 18. 5.

*Ego, inquit, sum. Aliter hæc vox sonat in auribus pii et justi hominis : aliter in aure impiorum. Illi,*

Ps. 34. 3.

*est plena solatii ; ac si dicat : Salus tua ego sum ;*

dilectus tuus, et omnia ; peccatoribus autem est terribilis. Quòd si nunc, quantò terribilior in magno die judicii? *Et abierunt retrorsum, et ceciderunt in terram :* Retrorsum ; qui lapsus est periculosissimus, et in quo non videt cadens quò ruat. Ita peccatores non advertunt in quæ mala peccando revolvantur. Non sic cadam ego ; sed in faciem meam per humilitatem et agnitionem propriæ culpæ, veramque pœnitentiam, ut emendatus resurgam.

Joan. 18.  
6.  
Retror-  
sum qui  
cadant.

### PUNCTUM III.

Cum è terrâ surrexissent, qui fuerant prostrati, Christo permittente, secundò interrogavit : *Quem quæritis? Illi autem dixerunt : Jesum Nazarenum. Vide cæcitatē !* Tanto miraculo conspecto, insistunt adhuc malè cœptis. *Jesum Nazarenum* quærun ; profitentur illum, quamvis nescientes, et nolentes, (id quod verè est,) Salvatore et Sanctum. Interest, quomodò quærat Jesus. Quæram ego, non ut necem inferam, sed ut vitam referam ex illo. *Respondit Jesus : Dixi vobis quia ego sum : si ergo me quæritis, sinite hos abire. Sic, bone Jesu, tuis consulis, tibi non consulis. Et fuit verbum potens, ne attingerentur discipuli ejus, sed in ipsum solum rabies ministrorum Satanæ verteretur.*

Obstina-  
tio Judæ  
et mili-  
tom.  
7. 7.

Smite.  
verbum  
efficax.  
7. 8.

### PUNCTUM IV.

Petrus amputat auriculam Malchi, petità prius veniâ : *Domine, si perculimus in gladio? sed non ex-*

Luc. 22.  
49.

Luc. 22. 51. pectato responso, quod tale fuit: *Sinite usque huc; abstinete.* Factum autem redarguit pluribus modis.

Reprimi-  
tur Petri  
fervor,  
tribus  
modis.

1. *Converte gladium tuum in locum suum: omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt.* Hæc erat tunc lex talionis. Quomodo mansuetus Agnus pateretur se defendi per effusionem sanguinis alieni, qui suum

Joan. 18. 11. dare venerat? 2. *Calicem quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum?* Non ego mortem aspicio ut intentatam ab inimicis, sed ut imperatam à Patre meo; ac proinde ut optatissimam. Ægrè fert impedimentum objici implendæ voluntati Patris. Sic ego oblatos labores amplectar, et pro Dei munere ducam.

Matt. 26. 53 et 54. 3. *An putas, quia non possum rogare Patrem: et exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri?* Possem quidem petere, et impetrare; sed nolo, quia volo ut Patris voluntas fiat. Ita hoc

Marc. 14. 36. dicit, sicut in horto orans dixerat: *Omnia tibi possibile sunt.* Poterat absolutè id fieri, ut transferretur calix, et legiones angelorum in auxilium venirent; sed ex suppositione divini decreti, non poterat; quòd ita Christus servatum volebat, ut etiamsi posset illud effringere, nequaquam vellet.

Commendatur hinc efficacia orationis, ad impetrandum auxilium à Deo, etiam multorum angelorum. Undè Elisæus dicebat: *Plures nobiscum sunt quàm cum illis*; deinde conformatio cum divinâ voluntate, quæ debet esse in orante.

4 Reg. 6. 16.

## PUNCTUM V.

Sanat auriculam Malchi; volens reddere bonum pro malo, et non ferens propter se alicui damnum illatum; et ne exacerbati ministri læderent discipulos. Credibile Malcho redditum simul fuisse auditum fidei, et obedientiæ; quia Christus solitus erat cum corporali sanitate conferre spiritualem, et permovere ipsum potuit miraculum in se patratum, tametsi alios nihil moverit. O, sanetur in me auditus ad excipiendas inspirationes divinas! *Audiam quid loquatur in me Dominus.* Malchus conversus hoc miraculo Ps. 84 9

## MEDITATIO XXV.

*Comprehensio Christi.*

## PUNCTUM I.

CHRISTUS facit potestatem suâ adversariis. 1. Improperat, quòd tanquam ad latronem capiendum venirent armati. Habet ille nomen prædatoris apud Isaiam: *Voca nomen ejus: Accelera velociter spolia detrahete, festina prædori*; sed prædas agit animarum, ex potestate diaboli in libertatem eas vindicando. Velim, ut sic deprædetur cor meum, et sibi illud asserat. 2. Exprobrat, quòd cum quotidie cum ipsis fuerit, docens in templo, non eum tenerint: quasi pro doctrinæ labore rependant hanc mercedem. Isa. 8. 3. Ingratitudo ludæorum.

Vel notat imbecillitatem; quòd, cùm in manibus eum habuerint, et pridem capere exoptaverint, non tamen sint ausi: nempè, non fuisse eis à Deo concessum. 3. Nunc autem posse annuit: *Hæc est hora vestra et potestas tenebrarum*: Permitto me vobis, et ipsis dæmonibus, qui vos instigant ad me perdendum. Virtute hujus concessionis potuerunt in Christum, quicquid ipsi fecerunt. Et sine exceptione se eis tradit; non sicut Job traditus est, exceptâ vitâ. Magna caritas et dignatio, quòd etiam dæmoni, super suum corpus tradit potestatem; ut ego eripiat! O Domine! posside ita corpus meum, et animam, totumque me, ut non sit alteri potestas super me.

## PUNCTUM II.

Irruunt in Dominum, tradunt, prosternunt, calcant; ligant, collo manibusque injecto fune; et exultant sicut exultant victores, captâ prædâ. 1. Perpende humilitatem. Qui sedet super cherubim, subternitur pedibus impiorum! Quantò id majus, quàm, quòd in cenâ ad pedes discipulorum accidens, eos lavit! Huc pertinet illud psalmi: *Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo... Conculcaverunt me inimici mei*. Faciunt hoc ipsum peccatores omnes, qui *Filium Dei conculcant et sanguinem Testamenti pollutum ducunt*, teste Paulo. Justi autem glorificant et portant Deum in corporibus suis. 2. Patientiam admirabilem; nullo edito signo indignationis, aut que-

Luc. 22.  
53.

Dat sui  
potesta-  
tem.

Christi  
virtutes.

Isa. 9. 3.

Ps. 55.  
et 2.

Heb. 10.  
29.

rimoniæ. Et tamen *circumdederunt te vituli multi, tauri pingues obsederunt te: aperuerunt super te os suum, sicut leo rapiens et rugiens*; et poteris nutu omnes perdere. O discam ex te patienter injurias sustinere! 3. Caritatem: quâ manus offert ligandas, cùm meliùs, quàm Samson, uti fila, dirumpere funes, catenasque, potuisset. At non funes, sed caritas ipsius erga nos, vinciebat manus: manus operatrices mirabilium. Et impletum est illud: *Funes peccatorum circumplexi sunt me; et legem tuam non sum oblitus*: legem scilicet caritatis, quâ jussisti, ut ponerem dilectam animam meam pro peccatoribus.

## PUNCTUM III.

Tunc *discipuli omnes, relicto eo, fugerunt*. 1. Ex parte discipulorum æstimanda est eorum infirmitas, quos, tot visa miracula, et credita de Christo mysteria, sermo ille postremus, et jactata ab ipsis promptitudo moriendi, et Eucharistici sacramenti in hoc sumpti firmamentum, hæc, totque alia nequiverunt à turpi desertione dilecti Magistri cohibere. Sic pedes illi, paulò antè loti, tam eximio caritatis atque humilitatis exemplo, turpi fugâ fedati sunt. Nec deseruerunt tantum; sed fide quoque nutârunt. Uinam non ego etiam sim amicus mensæ, et prosperitatis; in arduis autem et tentationibus, desertor Christi. 2. Ex parte Christi consideretur intimus sensus, qui tulit hanc sui gregis dispersionem, usurpans illud:

Ps. 21. 13  
et 14.

Ps. 118.  
61.

Matt. 26.  
56.  
Inconstan-  
tia disci-  
pulo-  
rum.

Dolor  
Christi.

Ps. 87. 9. Longè fecisti notos meos à me ; posuerunt me abominationem sibi ; quasi abominabilem me devitârunt.

### MEDITATIO XXVI.

*Ducitur Christus ad Annam.*

#### PUNCTUM I.

Joan. 18. 13. Christi sudor et defatigatio.

ADDUXERUNT eum ad Annam primùm ; erat enim socer Caiphæ , qui erat pontifex anni illius. Quàm crudeliter trahitur , et impellitur ! Et quia properabant , et confertim Christum cingebant , opus fuit aliquandò impingere Dominum , et cadere. Et erat alioqui à sudore sanguineo debilitatus ; et laxatis indè poris , debuit in hâc agitatione iterùm sudare , licèt non cruentè. In transitu etiam torrentis Cedron impingebat in saxa , lædebatque sacros pedes , pro meorum culpis , qui veloces sunt ad malum. O , dirige gressus meos in semitis tuis ! In ipso etiam ingressu civitatis insolentiùs egisse ministros , militesque credibile est , ipso tumultu , clamoribusque veluti triumphantes de prædâ. Quàm iste ingressus ab illo diversus , quo urbem subiit ante paucos dies ? Confer illius diei obsequia , et acclamationes , cum vi et petulantia istius. Et inter hæc , quâ humilitate et patientiâ , bonus Jesus sustinebat omnia ; et quâ offerebat Deo , caritate !

Ps. 16. 5.

#### PUNCTUM II.

Pontifex Annas interrogat Jesum de discipulis suis , et doctrinâ. Aderant legis doctores , scientiâ suâ inflati , qui irrisoriè Christum exceperunt , ut solent tales ; subsannantes , quòd jam in potestate eum haberent. Absit à me scientia inflans !

Interrogant Jesum , quid docuerit , et quales habeat discipulos ; studio calumniandi. Audit patienter et mansuetè , is qui unus est Magister , et sapientia ipsa ; stans constrictis manibus coram arrogantibus legis doctoribus. Aliter hic , quàm cum annorum duodecim : *Invenerunt illum in templo , sedentem in medio doctorum , audientem illos et interrogantem eos ; stupebant autem omnes... super responsis ejus : nunc autem , cavillantibus adstat.*

Christi examen. Luc. 2. 46.

#### PUNCTUM III.

Respondit Jesus de doctrinâ suâ : *Ego palam locutus sum mundo ; ego semper docui in synagoga , et in templo , quò omnes Judæi conveniunt ; et in occulto locutus sum nihil. Ac si dicat : Non clanculùm docui , occultare volens ; sed ita palam , ut omnibus constare queat. Pergit : Quid me interrogas ? Interroga eos qui audierunt. Impavidum et liberum responsum pro veritate doctrinæ suæ : quod imitari oportet in profitendâ veritate. Nascitur ea fiducia ex conscientia bonâ , et indubitata notitiâ veritatis.*

Joan. 18. 20. Respon- sio libera et prudens. 21.

Non respondet in particulari quidquam ; sed ipsos

generatim ad suosmet hostes ablegat; sanè prudenter. Quo factum ut omnes conticescerent, à conscientia propriâ redarguti.

De discipulis tacuit, quòd parùm sibi honori essent, cùm fugissent; nec pro suâ modestiâ arguere illos vellet. Et aderat Judas, qui etiam dedecori Magistro erat. Quare omnem sentit animo dolorem; contuens seipsum planè sine discipulis ullis.

### MEDITATIO XXVII.

*Alapam accipit, et amandatur ad Caipham pontificem.*

#### PUNCTUM I.

Joan. 18.  
22.  
Alapam  
crudeli-  
tas. UNUS assistens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens: *Sic respondes pontifici?* 1. Fuit crudelis alapam, quippe à furente, et assentante domino suo. 2. Valdè ignominiosa in tali consessu; et ei homini, qui hactenus fuerat venerationi omnibus, quam et insita vultui majestas conciliabat. 3. Calumniosa pro justissimo ac prudentissimo responso. 4. Inde etiam acerba, quòd aliorum plausu excepta; causamque præbuit, ut alii in Christum talia auderent. O facies decora, in quam desiderant angeli prospicere! en ut erubescis, tum à plagâ, tum ab innato pudore, ob maximam confusionem.

#### PUNCTUM II.

*Respondit ei Jesus; Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo; si autem benè, quid me cædis?* Joan. 18.  
23. Satisfacere voluit, ne videretur injuriâ affecisse pontificem. Respondit autem mansuetè et modestè, absque ullo signo turbationis; sic autem efficaciter, ut nihil replicarent: nec tamen ejus defensio locum invenit. Ut ego non turber, quando mihi similiter continget, ut rationes, vel excusationes non recipiantur.

#### PUNCTUM III.

*Misit eum Annas ligatum ad Caipham;* ad quem, 7. 24. ut pontificem, res propriè pertinebat. Ligatum misit, ut antea, vel etiam magis, pro majori cautelâ. Sed quò stringebatur arctius, eò caritas illius dilatabatur amplius, ad plura ferenda propter nos.

Ductus est, ut prius, tumultuosè, prodeuntibus etiam ex domibus spectatoribus, seque turbæ adjungentibus et colludentibus. Interea Jesus, solitâ pace, et patientiâ, ferebat omnia; et offerebat pro salute ipsorummet.

## MEDITATIO XXVIII.

## Triplex negatio Petri.

## PUNCTUM I.

*Matt.* 26. *PETRUS* sequebatur eum à longè, usque in atrium principis sacerdotum : et ingressus intrò cum alio discipulo, accessit ad servos et ministros. *Stabant illi ad prunas, quia frigus erat. Erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se.*

Lapsus Petri hic quasi progressus fuit. 1. Sequebatur à longè ; refrixerat in animâ ejus amor ; undè notavit Evangelista : *quia frigus erat.* 2. Ingessit se in occasionem, præfidens sibi. 3. Oblivioni tradidit prædictionem Christi. Cavebo diligenter ista. Ille alius discipulus ( qui putatur Joannes ) non negavit, præcipuè Deo protegente : sed et, quòd non ita præsumeret de se, nec in occasionem se inferret, immiscens se ministris.

## PUNCTUM II.

*Luc.* 22. Prima negatio occasione ancillæ. Nam ancilla ostiaria, cum vidisset Petrum sedentem ad lumen, et eum fuisset intuita, dixit ad circumstantes : *Et hic cum illo erat ; et ad Petrum : Numquid et tu ex discipulis es hominis istius ? Imò tu cum Jesu Nazareno eras. At ille negavit, dicens ; Neque scio, neque novi quid dicas. Negavit ille, et dixit : Non sum.*

## Triplex negatio Petri. 87

*Nota.* 1. Quòd per mulierem primò diabolus Petrum aggreditur, ut in paradiso, Adamum. Est enim mulier audacior et mollior. 2. Attende fragilitatem humanam. Ille filius columbæ, ille à Christo beatus pronuntiat, tam levi flatu dejicitur ! Quid ego ? 3. Timor ipse, vel mortis, vel damni, prostravit atletam. O, quoties me inanis respectus à recto averlit, aut sensualitatis illecebra, quasi ancillæ vox ! 4. Proh, quanta Christo injuria irrogatur ! *Non sum, non novi !* Et quid sensit magister bonus, dum sic à caro discipulo posthaberetur ?

## PUNCTUM III.

Secunda et tertia negatio Petri. Semel prostratus, foràs egreditur ; et Gallus primò cantavit ; sed, præ turbatione, non advertit. Post pusillum reversus ad ignem, secundò interpellatur : *Numquid et tu ex discipulis ejus es ?* et certè tu ex illis eras. *Iterum negat cum juramento, quia non novi hominem.* Tertio adhuc intervallo facto quasi horæ unius, qui astabant, dicebant Petro : *Verè ex illis es ; et probabant ; nam et Galilæus es ? et nonne ego te vidi in hortu cum illo. Ille autem cepit detestari et anathematizare, et jurare, quia nescio hominem istum quem dicitis.* 1. Advertit ut alias super alias machinas diabolus adhibuit, ad deturbandum Petrum. Ita facit passim, quò fortiolem oppugnat ; ut nisi in magnâ solidatus humilitate, non subsistat. O Domine ! *Non veniat mihi pes superbiæ, et manus peccatoris non moveat me.*

Occasio peccati fugienda. 2. Vide quàm perniciosum sit, animadverso periculo, non declinare illud. Non vitavit Petrus post primam negationem, quod fuerat ei occasio; sed ad consortium malorum reversus est. Vide etiam uti ex malo in pejus dilabatur: à simplici negatione ad jurandum et perjurium; ab hoc, ad execrationem.

Ps. 136. 7. Diabolus extrema intendit, illud urgens: *Exinanite, exinanite usque ad fundamentum.* 3. Ut Petrus post cenam præsumens, ter contestatus fuerat se non negaturum, potiùsque moriturum: ita in pœnam ter labi permittitur, ut suæ sit conscius imbecillitatis. Primò si se statim humiliasset, occurrisset secundò.

## PUNCTUM IV.

Marc. 14. 72. Petri conversio. Luc. 22. 61 et 62. Pœnitentia Petri. Ubi tertio negavit, statim gal-  
lus iterùm cantavit. *Et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei Jesus: Priùsquàm gallus cantet bis, ter me negabis. Et conversus Dominus, respexit Petrum et egressus foràs Petrus... flevit amarè.*

Christi caritas. 1. Vide ut Jesus, inter suas vexationes, non obliviscitur discipuli quantumvis ingrati; sed absentem respexit misericordiæ oculis. Respice me, et omnes peccatores, ut ad te convertamur. 2. Lacrymæ Petri non jam ex timore, sed ex amore fundebantur dolentis toto corde, quòd tam bonum magistrum, et benefactorem, sic ingratus offendisset. Et intelligebat probè illud: *Quia malum et amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum; unde et amarè flebat: quæ ipsi lacrymæ juges fuerunt totâ vitâ.*

3. Observa progressum conversionis. 1. *Recordatus est verbi Jesu:* undè timorem, fiduciam, et amorem concepit. 2. *Egressus est foràs; impedimenta relinquens, et occasiones.* 3. *Flevit; ex verâ pœnitentiâ.* Adde his, quòd prima omnium causa ea extitit, quòd *conversus Jesus respexit Petrum.*

## MEDITATIO XXIX.

*Accusatur apud Caïpham; et condemnatur.*

## PUNCTUM I.

CONSIDERA 1. quàm fuerit perversa forma judicii. Judices erant invidiâ et ambitione depravati, et ipsimet quærebant falsum testimonium contra Jesum. Accusatores et testes, falsi et corrupti. Inter hos reus agebatur Filius Dei, ipsa innocentia: contra quem cum diligenter exquisivissent falsum testimonium, et multi falsi testes accessissent, non tamen invenerunt quod arguerent; juxta illud, quod ipse dixerat: *Venit princeps mundi hujus, et in me non habet quicquam.* 2. Diluit Dominus accusationes silentio: ita ut ægrè ferret Caïphas, surgensque diceret: *Nihil respondes ad ea, quæ isti adversum te testificantur? Jesus autem tacebat; sicut prædictum: Qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates. Ego autem tanquàm surdus non audiebam, et sicut mutus non*



Vincit  
qui tacet.

*aperiens os suum.* Valet ad exemplum; ut Deo remittamus defensionem, præsertim in manifestâ veritate. Et vincitur ita gloriosius, quando nihil respondendo diluitur calunnia. Nam solet in talibus captari ex responso occasio calumniandi aliquid; ut hic statim factum.

## PUNCTUM II.

Adjuratio Caiphæ. Cùm accusationes non pro-  
cederent, instituit Caiphæ quæstionem: *Adjuro te*  
*per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus,*  
*Filius Dei (benedicti).* 1. Observa reverentiam, quam  
Dei nomini Christus detulit, ut, contra propositum  
suum, per illud adjuratus responderit. 2. Respondit  
autem fatendo se esse: *Tu dixisti; verumtamen, ne*  
*moveat vos mea hæc præsens conditio, quam à Filio*  
*Dei alienam ducitis, et ideò nihil minùs vobis persua-*  
*detis, quàm me esse talem, dico vobis: Amodò vi-*  
*debitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei,*  
*et venientem in nubibus Cæli.* 3. *Amodò, inquit, id*  
*est, postmodum: nam apud Deum mille anni, sicut*  
*dies hesternæ quæ præterit.* Ita solabimur nos ipsos in  
adversis, quia postmodum erit finis, et custodiemus  
nos in prosperis, metu imminentis judicii.

## PUNCTUM III.

Caiphæ  
hypocri-  
sis.  
Matt. 26.  
63.

Sententia lata in Christum à concilio. *Tunc prin-*  
*ceps sacerdotum scidit vestimenta sua, (ritus erat detes-*  
*tantis blasphemiam in Deum) dicens: blasphemavit.*

Pronuntiat eum blasphemum: probat autem ex facti  
evidentiâ: *Quid adhuc egemus testibus? ecce nunc au-*  
*distis blasphemiam.* Rogat ergo sententias: *Quid vo-*  
*bis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est*  
*mortis.* Sic, bone Jesu! pro blasphemo haberis, et  
condemnaris. Et quæ major blasphemia esse potest,  
quàm hæc istorum in te? Quid ibi sensit Christus?  
Detestabatur injustissimam sententiam, et sacrile-  
gorum hominum impietatem: nam se esse Christum  
per omne prædicationis suæ tempus sufficienter com-  
probaverat. Suscepit tamen libenter, et pro salute  
omnium acceptavit istam contumeliam.

## MEDITATIO XXX.

*Illuditur, et exagitur apud Caipham.*

## PUNCTUM I.

UBI blasphemus et reus mortis proclamatus est  
à concilio, *tunc expuerunt in faciem ejus, et colaphis*  
*eum ceciderunt; alii autem palmas in faciem ejus de-*  
*derunt, dicentes: Prophetiza nobis, Christe, quis est qui*  
*te percussit? Quinque insignes contumeliæ Christo*  
*factæ.*

I. Quòd ab illis consputus est is, qui sputo suo  
dederat lumen cæcis, mutis vocem, surdis auditum:  
ea fœdata facies, quam angeli venerantur, justi de-  
siderant: *Ostende faciem tuam, et salvi erimus.* Et  
consputus est à vilissimis et improbissimis homini-

I.  
Contu-  
melia, ex-  
pultio in  
faciem.  
Ps. 79. 4.

bus, per summam contemptionem; ita ut oppleretur totus. Porrò Agnus mansuetus faciem suam non avertēbat ab increpantibus et conspuentibus: sed singulari modestiā, et vultūs serenitate excipiebat omnia. Fuit usitata Judæis contumelia. Quin ex lege:

*Dent. 25. 7 et 9. Spuet mulier in faciem illius qui non ædificat nomen fratris sui; hoc est non vult suscitare nomen et familiam fratris defuncti absque liberis. Et de sorore Moysis,*

*Num. 12. 10 et 14. quòd murmurasset, scribitur: Si pater spuisset in faciem illius, nonne debuerat saltem septem diebus rubore suffundi. Ecce Maria apparuit candens leprā, quasi nix. Poteras, Domine, in illos spuerē, ut efficerentur leprosi: at maluisti ipse fieri sicut leprosus et percussus à Deo ut nos à peccati leprā mundaes. Nec jus fuit spuendi in te, quasi nolles suscitare semen fratris: venisti enim reparaturus genus Adæ. Sed, an non spuunt in faciem tuam passim peccatores; an non peccata sunt tibi omni colluvie detestabiliora?*

*II. Quòd faciem ejus velarunt, aliter quàm Moyses suam. Is enim, ut audire illum possent filii Israel loquentem; isti autem, ut illudant Christo proterviūs. Et quantò, quàm Moysis, facies Christi lucentior, qui est splendor gloriæ, et figura substantiæ Patris æterni? Et quali putas operimento velarunt? Vili haud dubiè, et fædo. Velant Dei faciem, qui, ut liberiūs peccent, sibi persuadent illud: Nubes latibulum ejus, nec nostra considerat. Sed hoc non est velare oculos Dei, qui ubique contemplantur bonos et malos: sed seipsos cæcos facere, dum ita æstimant.*

*II. Velatio faciei Christi.*

*Hebr. 1. 3.*

*Job. 22.*

*Prov. 15. 3.*

Velabo ego faciem Dei sicut seraphim, submissè profitens habitare eum lucem inaccessibilem.

*III. Quòd colaphis, quòd alapis eum cæciderunt, et palmas in faciem ejus dederunt. Pugnis contuderunt caput, os, cervicem, dorsum, ut livore, et tumore deformaretur: palmis autem, hoc est planā manu, sacras genas percusserunt; quòd est etiam dedecoriosus. Ipse autem implens consilium suum, percipienti in dexteram maxillam præbebat illi et alteram. Nec jam dicebat: Cur me cædis? sed, cæde; cupiens saturari opprobriis. Porrò cædebatur à multis, et certatim, impetuque maximo; quòd, quasi ex zelo, contra blasphemum agerent. Atque, ut gratificarentur suis dominis, quisque volebat eminere. Pugno cædunt Christum, qui, contractā manu per avaritiam, de suo non juvant Christi pauperes, aut eos etiam affligunt: palmā autem, qui effundunt omnia, ut ambitioni, voluptati, et vitii serviant.*

*IV. Quòd barbam et capillos evulserint: quòd, etsi evangelistæ non exprimunt, significat tamen Isaïas: Dedi genas meas vellentibus. Barba Aaron unguento defluente ex capite delibuta est: et tua, Sacerdos magne, discernitur! Samson Nazaræus, Deoque consecratus, amore Dalilæ capillos perdidit: tu, meliore amore impulsus, sinis te ignominiosè decalvari?*

*V. Quòd verbis insultaverint, et prosciderint Christum: Prophetiza nobis, Christe, quis est qui te percussit? Irrisoriè Christum appellant, et signum*

*1 Tim. 6.*

*16.*

*Matt. 26.*

*67. et*

*Marc. 14.*

*65.*

*III.*

*Alapc. et*

*aliæ percussiones.*

*Matt. 5.*

*39.*

*Joan. 18.*

*23.*

*Thren. 3.*

*30.*

*IV.*

*Capillorum evul-*

*sio.*

*Isa. 50. 6.*

*Ps. 132. 2.*

*Jud. 16. 4.*

*V.*

*Irrisio*

*Christi.*

*Matt. 26.*

*68.*

petunt, quo se probet Christum, prodendo percussorem. At prodidit antea sæpè internas etiam cogitationes nostras: *Et alia multa blasphemantes dicebant in eum*, quot et qualia furor infernalis ministrabat. Ibi vetera in eum convicia renovata sunt; cum Samaritanum, dæmoniacum, voracem, potatorem, amicum peccatorum, violatorem sabbati, seductorem, blasphemum vocitabant. Ut verum esset quod in personâ Christi Job dixit: *Aperuerunt super me ora sua, et exprobrantes percusserunt maxillam meam: saliali sunt pœnis meis*. Et hæc omnia enarrant evangelistæ, tanquàm ad ipsius Christi gloriam spectantia: nam verè in gloriam verterunt. Ita et nobis continget, si in hac vitâ socii fuerimus Christi passionum.

Luc. 22.  
65.  
Convicia  
innumera  
in Christum.

Job. 16.  
11.

## PUNCTUM II.

Totâ nocte  
vinctus  
illuditur.

Quid nocte reliquâ passus sit. Nam recedentibus ad quietem primoribus, mansit Christus arctissimè vinctus, et custoditus à ministris pontificis et militibus, qui vices mutantes, absque cessatione ullâ, Christum exagitârunt usque manè. Ille interea pernoctans erat in oratione Dei, palantes suos discipulos Patri commendans, et nostram omnium causam.

## PUNCTUM III.

B. Virg.  
his com-  
passio.  
Thren. 2.  
13.

Quòd Joannes ( ut credi potest ) nuntiaverit beatæ Mariæ, quomodo ageretur cum Filio, et doloris gladius pertransiverit animam ejus: *Magna est*

*velut mare contritio tua: quis medebitur tui?* Illa tamen ad orationem confugiens orabat, ut Filius, si possibile esset, viveret: *Veruntamen fiat voluntas tua*. Et credendum, fuisse illam divinitus confortatam, confirmâsseque socias, Magdalenam, et alias; dein legendis prophetiis, quæ de Christo erant, dedisse se: quarum consideratione *plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus; nec erat qui consolaretur eam ex omnibus caris ejus*.

Thren. 1.  
2.

## MEDITATIO XXXI.

Trahitur ad Pilatum. Judas desperat.

## PUNCTUM I.

ITERUM manè sistitur in concilio Cæiphæ. Expectaverat Christus illud manè, illam diem quâ contempleret opus redemptionis nostræ: Judæi autem, ut explerent cupiditatem, suamque crudelitatem exsaturarent. Iterum quærunt: *Si tu es Christus, dic nobis*; fraudulenter; ut, si negaret, sibi esset contrarius; si confirmaret, damnaretur. Alioqui ea interrogatio, veritatis indagandæ studio facta, non fuisset improbanda.

Fraudulenter  
interrogavit  
Christum.

Luc. 22.  
66.

Detexit Christus malignitatem, respondendo sic: *Si vobis dixero, non credetis mihi; si autem et interrogavero, non respondebitis mihi, neque dimittetis*. Hoc

Luc. 22.  
67 et 68.